

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 72/2021

09.02.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милунике Карић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 82/19 од 11.06.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 616/20 од 27.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 82/19 од 11.06.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 616/20 од 27.10.2020. године, у односу на повреде закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 54. став 3. Кривичног законика, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 82/19 од 11.06.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 06.09.2019. године до 01.10.2019. године. Према окривљеном АА је на основу члана 68, 79. став 1. тачка 7, члана 87. и члана 348. став 5. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета и то: једне аутоматске пушке са преклапајућим кундаком, модел М 70, калибра 7,62 мм, Ф бр. .. без оквира, једне аутоматске пушке модел 70, калибра 7,62 мм и два оквира без муниције, 86 метака пушчане муниције, калибра 7,9 мм, 574 метака пушчане муниције калибра 7,9 мм, укупно 1230 метака калибра 7,62 мм, 574 метака пушчане муниције калибра 7,9 мм, укупно 1890 метака

различите муниције, пет ручних дефанзивно-офанзивних бомби модел М57, све бомбе са ознаком М52, ПРЗК, 8705 П, а које оружје, минскоексплозивна средства и аутоматске пушке су му одузете по потврди о привремено одузетим предметима КУ 760/19 од 06.09.2019. године издатој од стране ОСЛ ПС Велика Плана. Истом пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, те да се окривљени ослобађа обавезе плаћања паушала суду.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 616/20 од 27.10.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Смедереву и бранилаца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милуника Карић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поништи пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да наведене пресуде преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће окривљеном утврдити казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и изрећи му условну осуду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је министар унутрашњих послова у више наврата доносио Наредбу о легализацији оружја на основу члана 46. Закона о оружју и муницији, која наредба се примењује на лица која неовлашћено држе оружје, што је у конкретној ситуацији био случај, тако да окривљени спада у круг лица на које је могуће применити наредбу о легализацији оружја, посебно када се има у виду чињеница да предметно оружје од окривљеног није одузето, већ је исто добровољно предато полицији на који начин је окривљени поступио у складу да наредбом, што, према ставу одбране указује на постојање околности која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за предметно кривично дело.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се формално истиче повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а у суштини указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Ово стога, јер у време проналажења предметног оружја, муниције и експлозивних средстава, чије држање грађанима није дозвољено, а које је окривљени неовлашћено држао, односно у време извршења предметног кривичног дела – дана 06.09.2019. године, није била на снази наредба министра унутрашњих послова о легализацији оружја, па је самим тим и неосновано указивање браниоца на постојање

околности која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за предметно кривично дело.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева браниоца којима се указује да је побијаном правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи и то да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, тиме што су нижестепени судови као отежавајућу околност на страни окривљеног ценили и околност да је неовлашћено држао и распрскавајућа средства велике убитачне моћи, која околност представља битан елемент кривичног дела из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ, тако да иста није могла бити узета у обзир и као отежавајућа околност приликом одмеравања казне окривљеном сходно одредби члана 54. став 3 КЗ.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 348. став 2. ЗКП, прописано је да ће се, ако је предмет дела из става 1. тог члана, оружје, муниција, експлозивне материје, или средства на бази те материје, распрскавајуће или гасно оружје, чија израда, продаја, набавка, размена или држање није дозвољено грађанима, учинилац казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном, док је ставом 3. истог члана одређено да ће се, ако је предмет дела из става 1. и 2. тог члана већа количина оружја, муниције или средстава или је у питању оружје или друга средства велике разорне моћи или се дело врши противно правилима међународног права, учинилац казнити затвором од две до десет година.

Према одредби члана 54. став 3. КЗ, околност која је обележје кривичног дела не може се узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само је једна довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Како је у конкретном случају окривљени АА оглашен кривим да је неовлашћено држао ватрено оружје и муницију у већој количини као и да је неовлашћено држао експлозивна средства велике убитачне моћи, чије држање грађанима није дозвољено и то: једну аутоматску пушку, са преклапајућим кундаком, модел М 70, калибра 7,62 мм, фабричког броја .., без оквира, једну аутоматску пушку модел М 70, калибра 7,62 мм и два оквира без муниције, 86 метака пушчане муниције, калибра 7,9 мм, 574 метака пушчане муниције, калибра 7,9 мм, 1230 метака калибра 7,62 мм, 574 метака пушчане муниције калибра 7,9 мм, 1890 метака различите муниције, 5 ручно дефанзивно – офанзивних бомби модел М 57, што, по оцени овога суда, знатно прелази меру – количине ватреног оружја, муниције и експлозивних средстава која је потребна за постојање објективног законског обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ, па се следствено томе наведена количина предмета извршења кривичног дела могла узети у обзир као отежавајућа околност приликом одмеравања казне окривљеном.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева браниоца окривљеног да је правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 54. став 3. КЗ.

Осталим наводима захтева, да је суд приликом одлучивања о кривичној санкцији, као олакшавајуће околности на страни окривљеног требало да узме у обзир и чињенице да је окривљени неосуђивано лице, његову старосну доб – да је у питању лице које има 60 година, да је окривљени уредно задужио предметно оружје, као овлашћени старешина ЈНА, да је самоиницијативно у телефонском разговору инспектору полиције пријавио и открио место на коме се налази оружје, те да би одласком окривљеног на издржавање казне егзистенција њега самог и његове вишечлане породице била озбиљно угрожена, као и да исте заједно са већ утврђеним олакшавајућим околностима на страни окривљеног цени као нарочито олакшавајуће околности у смислу члана 56. став 1. тачка 3) КЗ, те да окривљеном применом члана 57. КЗ за извршено кривично дело ублажи казну затвора испод законом прописаног минимума, те да му утврди казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и изрекне условну осуду, којом би се постигла сврха кажњавања из члана 42. КЗ у оквиру опште сврхе изрицања кривичне санкције из члана 4. став 2. КЗ, бранилац окривљеног, по оцени овога суда, истиче да суд није правилно одмерио казну, с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, односно није изрекао одлуку о ублажавању казне, чиме указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

